

ת"פ (תל אביב) 26769-01-24 - מדינת ישראל נ' נועם צ'אנה

ת"פ (תל-אביב-יפו) 26769-01-24 - מדינת ישראל נ' נועם צ'אנהמחוזי תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 26769-01-24

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד אפרת שדה

נגד

נועם צ'אנה

על-ידי ב"כ עו"ד רותם סרי

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו יפו

[08.10.2024]

בפני כבוד השופט שמואל מלמד

גזר דין

כתב האישום וההסדר

1. ביום 3.7.24 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע. הוצהר כי אין הסכמה לעניין העונש.

נוכח הודאת הנאשם, הורשע במיוחס לו בכתב האישום בעבירות הבאות:

שתי עבירות שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977;

החזקת סכין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. אישום ראשון ביום 2.1.24 בשעה 01:43 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לסניף החנות AM-PM, ברחוב נחלת יצחק 8, תל אביב (להלן: "סניף 1"), בכוונה לבצע שוד.

הנאשם נכנס לסניף 1, כשהוא רעול פנים, ידיו עטויות בכפפות כחולות ובידו הימנית החזיק חפץ הנחזה להראות

כאקדח, התקרב לעבר הקופאית י.ד. (להלן: "י.ד."), אשר עמדה באותה עת בסמוך לשתי הקופות, ואיים עליה

בכוונה להפחידה באומרו: תוציאי את כל מה שיש בקופה ואם את מדברת אני אפגע בך.

בתגובה, י.ד., שסברה כי מדובר באקדח אמיתי, וחששה מאוד מפני הנאשם, הצביעה לעבר כרטיס אשר פותח את

הקופות. הנאשם מסר לה את הכרטיס והיא פתחה באמצעותו את הקופה הימנית. הנאשם גנב מתוך הקופה את

השטרות והכניסם לתוך כיס מכנסיו.

לאחר מכן, פנה הנאשם ל י.ד. והורה לה למסור לו שקית לצורך הכנסת המטבעות וי.ד. עשתה כן. הנאשם גנב את המטבעות מתוך הקופה הימנית והכניסם לתוך השקית.

תוך שהנאשם גונב את הכסף מהקופה הימנית, הוא ציווה על י.ד. לפתוח את הקופה השמאלית. י.ד. אשר חששה מפני הנאשם, פתחה באמצעות הכרטיס את הקופה השמאלית והנאשם גנב משם את השטרות והמטבעות והכניסם לתוך השקית.

בהמשך, פנה הנאשם לי.ד. והורה לה לאסוף את המטבעות שנפלו על הריצפה. י.ד. עשתה כן, והכניסה את המטבעות שנפלו לתוך השקית. ומיד לאחר מכן, נמלט הנאשם מהמקום עם הכסף שגנב בסך של 6,000 ₪.

אישום שני - ביום 2.1.24, בשעה 03:09 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לסניף החנות AM-PM, ברחוב יצחק שדה 35, תל אביב (להלן: "סניף 2"), בכוונה לבצע שוד.

הנאשם נכנס לסניף 2, כשהוא רעול פנים, ידיו עטויות בכפפות כחולות ובידו הימנית החזיק חפץ הנחזה להראות כאקדח, התקרב לעבר הקופאית ש.ע. (להלן: "ש.ע."), שעמדה בסמוך לקופות, ואמר לה: "זה שוד תפתחי את הקופה".

ש.ע. אשר סברה כי מדובר באקדח אמיתי וחששה מפני הנאשם, אמרה לנאשם, שאינה יכולה לפתוח את הקופות מכיוון שהמפתח נמצא אצל המנהל.

בהמשך, ניסה הנאשם לפתוח את הקופות ומשלא הצליח, נטל שקית, גנב ממדף הסיגריות 31 קופסאות סיגריות, והכניסן לשקית.

מיד לאחר מכן נמלט הנאשם מהמקום עם 31 קופסאות הסיגריות שגנב, ששווין 1,066 ₪.

תסקיר שרות מבחן

3. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שרות מבחן מיום 23.9.24 לפיו הנאשם כבן 20, רווק שטרם מעצרו התגורר בבית המשפחה ועבד כשליח. מתולדות חיו עולה כי סיים 12 שנ"ל, ללא תעודת בגרות ומסר כי התמודד עם בעיות קשב וריכוז, נטל טיפול תרופתי, הרבה לשוטט ולחבור לחברה שולית. בהיותו כבן 13 נעצר לראשונה בגין עבירה מתחום הרכוש ובהמשך שהה במוסדות ומעונות נעולים. בתקופת הבגרות החל לצרוך חומרים פסיכואקטיביים לרבות אלכוהול, קיבל פטור משרות צבאי.

שרות מבחן תיאר בתסקיר אודות המורכבות המשפחתית של הנאשם במשפחת מוצאו. בהתייחס למעורבות בפלילים כקטין שיתף כי בתקופה זו התקשה לתפקד באופן תקין. תאר התדרדרות במצבו ותפקודו, קיום אורח חיים שולי לצד הסתבכותו עם החוק. ביחס לצריכת סמים ואלכוהול, שיתף הנאשם כי בהיותו כבן 16 החל לצרוך גראס כשימוש חברתי באופן מזדמן ולא קבוע. לתפיסתו שלל דפוסים התמכרותיים.

שרות מבחן מסר כי הנאשם שוהה בבית מעצר רימונים מזה כשבעה חודשים ותיאר מצב מעצר תקין וללא אירועים מיוחדים. משב"ס דווח כי נרשמה לנאשם עבירת משמעת בתאריך 30.1.24. התרשמות עו"ס כי הנאשם משתף פעולה ונחוה יציב ומאורגן.

בהתייחס לעבירות בגינן הורשע, הנאשם התקשה לקבל אחריות על מעשיו תוך ששלל מהלכי תכנון קודמים, בלט כי משליך האחריות על צריכת אלכוהול, התקשה לבטא עמדה ביקורתית ביחס לבחירותיו עת ביצע העבירות. כמו כן מצמצם מחומרת עבירותיו וכי לתפיסתו, גורמי הממסד ומערכת החוק והמשפט מעצימים את חומרת העבירות. שלל החזקת סכין במהלך ביצוע העבירה.

שרות מבחן ציין כי ביחס לנזקקות טיפולית, התרשמו כי הנאשם מבטא מוטיבציה חיזונית על מנת לקדם את ההליך המשפטי, כשלתפיסתו נוקט באלימות רק במצבים בהם צורך אלכוהול. כי הנאשם לא ביטא נזקקות טיפולית בתחום אלכוהול.

שרות מבחן ציין כי מתרשם מנאשם צעיר, אשר גדל במציאות משפחתית מורכבת אשר חווה הזנחה פיזית ורגשית. ניכר כי גדל בהיעדר דמות אב כשאמו הייתה ממוקדת בהישרדות יומיומית של פרנסת המשפחה ועל כן לא הייתה פנויה להציב גבולות לנאשם. שרות מבחן מציין כי התרשם מנאשם עם אישיות אימפולסיבית הנוטה להשליך אחריות על גורמים חיזוניים, מאופיין בחוסר גבולות פנימיים, קשיים תפקודיים וקשיים בקבלת סמכות. כמו כן התרשמו ממוטיבציה נמוכה לשינוי, העדר הבנה והפנמה לחשיבות של עריכת שינוי באופן התנהלותו. לאור המפורט בהרחבה בתסקיר, שרות מבחן מעריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה, ודרגת הפגיעה במידה ותתרחש צפויה להיות גבוהה אף היא.

בסיכום מכלול הנתונים, שרות מבחן מציין כי לא יבואו בהמלצה טיפולית בעניינו ובמעורבות שרות מבחן. ולעניין הענישה, נוכח חומרת העבירות, קשייו בקבלת אחריות, עברו הפלילי והסיכון במצבו, ממליץ שרות מבחן על ענישה מוחשית לצורך צמצום הסיכון הנשקף מהנאשם לחברה וכן על רכיבי ענישה נלווים צופה פני עתיד לצורך הרתעתו ובלימת התנהגות עוברת חוק.

עדות האם

4. לבקשת ב"כ הנאשם העידה בפני אימו של הנאשם, גב' עדן צ'אנה. שמסרה כי הנאשם עשה את העבירה כשנראה היה בלחץ וכי יש לו חובות ובעיה כלכלית. מסרה כי הוא לא גדל עם אביו וכי היום הוא מצטער על מעשיו והוא לא יחזור על זה. ביקשה מבית המשפט להקל על בנה בעונשו. מסרה כי קשה להם כשהנאשם לא בבית כיוון שהוא עוזר לה וכי הוא כמו אבא לאחיותיו הקטנות.

טיעוני ב"כ הצדדים:

5. ב"כ המאשימה, עו"ד אפרת שדה, הגישה לבית משפט גיליון הרשעות קודמות של הנאשם. טענה כי עובדות כתב האישום המתוקן מגוללות את אירועי יום מסע השוד, אליו יצא הנאשם, בשעת לילה מאוחרת. פרטה את האמור בכתב האישום המתוקן. ב"כ המאשימה טענה כי הערכים המוגנים הינם שלמות הגוף, קניין, ושמירת הסדר הציבורי שנפגעו. באשר לנזק ופוטנציאל הנזק הם ברורים. טענה כי השתלשלות האירועים המפורט בכל אחד מאירועי השוד משקפת את תחושת האימה במעשיו, התנהלותו, בהוראות כלפי המוכרות.

ב"כ המאשימה הגישה אסופת פסיקה הממחישה את מדיניות הענישה הנוהגת. כשבעבירות שוד המנעד העונשי רחב, תלוי נסיבות, והמתחם נגזר, בין השאר, מהנסיבות החמורות של תיק זה, ועובדות כתב האישום בהן הודה והורשע. ב"כ המאשימה פירטה אודות הפסיקה שהגישה לבית משפט וטענה כי כל אלה מביאים את המאשימה לעתור למתחם ענישה הנע בין 24 חודשי מאסר ל- 48 חודשי מאסר לכל אירוע שוד.

ביחס למיקום בתוך המתחם, טענה כי תסקיר שרות המבחן מלמד על תמונה מורכבת מאוד של גורמי סיכון רבים, התסקיר שלילי עם רמת סיכון למעורבות עבריינית. כשהנאשם אף לא שולב בהליך טיפולי ואף לא פנה לשילוב בטיפול במסגרת מעצרו. ב"כ המאשימה טענה כי לצד האמור כשיש גם קושי בלקיחת אחריות על מעשיו, תוך השלכת אחריות על גורמים חיצוניים. צמצום בחומרת המעשים וכן יחד עם זאת ציינה אודות עברו הפלילי של הנאשם הכולל שתי הרשעות קודמות בעבירות מן העניין, במס' רב של תיקים, ובעבירות שבוצעו בפרקי זמן סמוכים. ועל כן ביקשה לגזור על הנאשם עונש שלא יפחת מ- 48 חודשי מאסר בגין שני אירועי השוד והחזקת הסכין, וזאת לצד מאסר על-תנאי ופיצוי כספי למתלוננות.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד רותם סרי, טען כי סבור שראוי לקבוע מתחם עונשי אחד לשני האירועים, הציג בפני בית משפט פסיקה המדברת על מקרה דומה של שני מקרי שוד בסמיכות זמנים עם חפץ שנחזה להיות אקדח, ובו נקבע שלאור הקרבה בזמן והזהות בין המקרים, ראוי לקבוע מתחם עונשי אחד.

טען ב"כ הנאשם כי מבלי להקל ראש במיוחס, מדובר לטענתו בנזק מוגבל. כשהדברים הסתכמו באמירות ולא בשום אירוע אלים. התייחס לפסיקה שהגישה המאשימה, טען כי בפסיקה שהוצגה ע"י המאשימה מדובר בנסיבות שונות. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא השתמש בכוח פיזי ולא הייתה מעורבת אלימות פיזית, ויש בכך כדי להשפיע על המתחם. ב"כ הנאשם ביקש מבית משפט להפנות לנסיבות חיים לא פשוטות של הנאשם, ביקש להתייחס לעדות אמו של הנאשם. טען כי נסיבות חייו של הנאשם ממקמות את המתחם במקום שונה מזה שעתרה לו ב"כ המאשימה. ב"כ הנאשם טען כי הנזק הסתכם בנזק ממוני מבלי נזקים צמיתים שהנאשם הותיר אחריו. טען לעניין הפסיקה ועל כן טען כי בנסיבות אלה סבור כי ראוי יהיה לקבוע מתחם שראשיתו ב- 16 חודשי מאסר והחלק העליון שלו הוא 36 חודשי מאסר. באשר למקומו של הנאשם, טען כי צריך למקם את הנאשם בתחתית העונש ההולם בכל אירוע. היות ועתר למתחם אחד, ביקש למקם את הנאשם בתחתית המתחם. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה וחסך מזמנם היקר של בית המשפט והצדדים, על כן יש בכך משום הבעת חרטה וקבלת הדין. באשר לעברו של הנאשם, טען ב"כ הנאשם כי מדובר בשתי הרשעות מבית המשפט לנוער. על כן מתקשה להסכים עם הטענה שמדובר בעבר פלילי מוכיח. 7. הנאשם בדברו האחרון מסר כי מצטער, כי היה מבולבל באותו רגע, מסר כי רצונו להתקדם ולא לחזור לבית הסוהר.

דין

8. הערך המוגן הוא פגיעה בשלום ושלוות רוחו של הציבור. פגיעה קשה בסדר הציבורי. פגיעה ברכושו של הציבור והטלת אימה על הציבור. מדיניות הענישה בעבירות מהסוג שבהן מואשם הנאשם:

ע"פ 1027/23 ששון נ' מדינת ישראל (20.6.2023) - המערער הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של שוד לפי סעיף 402 (א). לפי כתב האישום המתוקן המערער קבע פגישה עם אדם שהציע למכירה ששון רולקס יקר, כשנפגשו ריסס המערער את עיניו באמצעות גז פלפל וברח מהמקום עם השעון. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו מתחם הנע בין 18 ל-42 חודשי מאסר וגזר עליו 21 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 475/20 סורני נ' מדינת ישראל (13.7.2022) - המערער הורשע על יסוד הודאתו במסגרת כתב אישום שכלל שני אישומים, בעבירות של שוד לפי סעיף 402(א), של איומים לפי סעיף 192 ושל ניסיון גניבה, בכך שהגיע לחנות נוחות בתחנת דלק כשהוא עוטה "קפוצ'ון" ומצויד באקדח "צעצוע", ושדך כ-7200 ₪. לאחר מספר ימים שב לאותה חנות וניסה לשדוד אותה שוב באופן דומה, אך נמלט מן המקום. בית המשפט המחוזי קבע עבור שני האישומים יחד מתחם ענישה שנע בין 16 ל-46 חודשי מאסר, והטיל על המערער 19 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש, בצינו: "בית משפט זה עמד לא אחת על חומרת עבירת השוד אשר מערערת את תחושת הביטחון הציבורית, ופוגעת בקניינם, ולעיתים אף בגופם, של אנשים תמימים אשר נקרו מבלי משים בדרכו של השודד... בשל חומרה זו, מדיניות הענישה הנוהגת היא לגזור עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח בעבירה זו, אף במקרים בהם לא נגרמה פגיעה פיזית משמעותית לקרבן העבירה".

ע"פ 3698/20 מחאמיד נ' מדינת ישראל (3.11.2020) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של שוד לפי סעיף 402(א) ושל נהיגה ללא רישיון בתוקף בכך שנהג ברכב לסניף דואר כשהוא חובש קסדת אופנוע, נכנס לסניף ושדך 11,183 ₪ באיומי חפץ הנחזה לאקדח. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר, והטיל על המערער 30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש שהוטל. ת"פ (מחוזי ת"א) 34019-10-21 מדינת ישראל נ' אל אמקוקי (16.5.2022) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) בכך שאחז בצווארו של המתלונן והפילו ארצה, תוך שדרש ממנו למסור לו משקה אלכוהולי שרכשו השניים יחדיו ובהמשך נטל ממנו טלפון נייד, אופניים ותיק שהיה על גבי האופניים, ועזב את המקום. במקרה זה נקבע מתחם ענישה שנע בין 13 ל-28 חודשי מאסר, והטלתי עליו 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (מחוזי ת"א) 38683-10-21 מדינת ישראל נ' עוגן (23.12.2021) - הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) בכך שישבה על ספסל ברחוב ליד המתלונן, פנתה אליו ושאלה האם יש ברשותו 50 ₪, ומשהשיב בשלילה, הכניסה הנאשמת את ידה לכיס לחולצתו וגנבה ממנו שטר של 100 ₪. המתלונן ניסה להתנגד לגניבה ובמהלך המאבק ניסתה הנאשמת למשוך ולבעוט במתלונן ואף הכתה אותו בפניו, עד שהצליחה להשתחרר מאחיזתו. המתלונן איבד את האחיזה ונפל אל הרצפה (להלן - התיק העיקרי). הנאשמת צירפה תיק נוסף במסגרתו הורשעה בעבירות של הסגת גבול וגניבה מרכב (להלן - תיק הצירוף). באותו מקרה נקבע בתיק העיקרי מתחם ענישה שנע בין 11 ל-26 חודשי מאסר, והטלתי על הנאשמת 11 חודשי מאסר בגין התיק העיקרי ו-7 חודשי מאסר בגין תיק הצירוף, כאשר בהתאם להסדר הטיעון - נקבע שהנאשמת תרצה בסך הכל 15 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי ת"א) 65368-07-19 מדינת ישראל נ' סקא (9.11.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של שוד (לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין) בכך שהחליט לשדוד את המתלוננת, ילידת 1937, אשר הלכה ברחוב ונשאה בידה תיק אישי ובו טלפון נייד, מפתח, כרטיס אשראי וכסף מזומן. הנאשם רכב על אופניו בעקבות המתלוננת, התקרב אליה מבלי שתבחין בו, דחף אותה בכתפה ומשך ממנה את התיק. כתוצאה מהדחיפה, נפלה המתלוננת ארצה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 24 ל-60 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 44 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

9. השאלה הראשונה שיש לדון בה לצורך קביעת המתחם, היא האם מדובר באירוע אחד או שני אירועים נפרדים. בעפ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל קבעה הש' ברק ארז את מבחן "הקשר ההדוק" לפיו נקבע "עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה" יישומו של מבחן זה על המקרה שלנו נראה כי מדובר באירוע אחד הכולל שני מעשים. מדובר בעבירות זהות שבוצעו ברשת מרכולים של AM.PM. בהפרש של פחות משעה וחצי, בסמיכות מקום גאוגרפי. נראה כי מדובר בתוכנית פלילית אחת של הנאשם לשדוד מרכולים בשעות הלילה המאוחרות. שעה שאין ציבור רב במרכולים והיא שעת כושר לבצע את שזמם הנאשם. תכנית ביצוע המעשה היא דומה, כניסה למרכול איום על הקופאית באמצעות כלי הנחזה לאקדח וגנבת רכוש. בנסיבות האמורות אני מוצא לקבוע כי מדובר באירוע אחד.

10. בהתאם לסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. במקרה הנוכחי מדובר באירוע אחד הכולל שני מעשים. מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברמה גבוהה בהתחשב במעשי הנאשם עת הטיל מורה על קופאיות המרכול וביצע עברה של גניבה. גם השימוש של הנאשם בכלי הנחזה לאקדח מהווה נסיבה שיש להלום במתחם. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא 20-40 חודשי מאסר.

11. כעת למיקומו של הנאשם בתוך המתחם. שירות המבחן הציג תמונה קודרת על סיכוי השיקום של הנאשם. שירות המבחן התייחס לרקע האישי של הנאשם והמשפחתי. רקע זה מעלה תמונה עגומה על מצבו של הנאשם והנסיבות שהביאו את הנאשם למצבו הן בהתייחס לאירוע הנוכחי והן בהתייחס למרשם הפלילי של הנאשם הכולל שתי הרשעות מבית המשפט לנוער האחת מ- 29.06.22 בעבירה של ניסיון הונאה בכרטיס אשראי. ההרשעה השנייה היא צירוף תיקים של עבירות אלימות, רכוש וסדר ציבורי מ- 17.07.20 בגינה הופקע צו של"צ. מידת שיתוף הפעולה של הנאשם עם הליכי השיקום במסגרת בית המשפט לנוער מלמדים על העדר מוטיבציה לשיקום. דבר זה בא לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן הנוכחי. בהתייחס לעבירות בגין הורשע הנאשם התקשה לקבל אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן והשליך את האחריות על צריכת האלכוהול. בנוסף שירות המבחן התרשם כי בלט צמצום בחומרת העבירות שביצע והטלת הגדלת ממדי האירוע ע"י גורמי הממסד ומערכת החוק והמשפט. הנאשם לא ביטא מוטיבציה לטיפול בתחום ההתמכרויות, לא ביטא נזקקות טיפולית בתחום זה וניכר כי התקשה לבחון התנהלותו סביב צריכת האלכוהול. העדר מוטיבציה לטיפול מהווה אינדיקציה למסוכנות להישנות עבירות בעתיד. נוכח המציאות המשפחתית המורכבת אשר חווה הזנחה פיזית ורגשית. הנאשם חבר לחברה שולית מגיל צעיר מצבו התדרדר והוא החל לצרוך חומרים פסיכואקטיביים ואימץ התנהגות עבריינית לרבות, דפוסי התנהגות אלימים. כתוצאה מנתונים אלו שירות המבחן מעריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה. בהעדר מוטיבציה לשיקום שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה מוחשית מציבה גבולות. כלל נסיבות לא בהצטרף מעשיו של הנאשם חומרת השימוש בכלי הנחזה לאקדה. ביצוע עברת אלימות חמורה של שוד, הטלת מורה על המתלוננות שהסכמו לספק רצונותיו, כלל הנסיבות מהוות שיקולים לחומרה.

12. כאמור התמונה המצטיירת מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם היא תמונה מדאיגה מאד. יחד עם זאת בית המשפט בוחן גם את הנסיבות לקולא בניהם העובדה כי במהלך ביצוע העבירות הנאשם לא עשה שימוש בכוח פיזי. בית המשפט נותן לנסיבות חייו של הנאשם שהינן נסיבות מורכבות. בנערותו מגיל 13 מצא עצמו במסגרות חוץ ביתיות, כאמור בתסקיר, זאת בשל המורכבות המשפחתית של הנאשם. שמעתי את דברי האם אשר תמכה דבריה באמור בתסקיר שירות המבחן. על פי דבריה הנאשם מגיל צעיר היווה עמוד התווך של המשפחה, בהעדר דמות אב במשפחה. בית המשפט מתחשב גם בגילו הצעיר של הנאשם. מדובר בנאשם צעיר בן 19 בעת ביצוע העבירות, מדובר בבגיר צעיר שבשל קושי כלכלי והעדר גורמי תמיכה הוביל עצמו לביצוע העבירות בהן הורשע. הנאשם לקח אחריות על המעשים, חסך בזמן שיפוטי. נסיבות אלו יהוו שיקולים לקולא.

13. בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בעניינו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו הצעיר של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדו הצדדים בטעוניהם; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; עברו הפלילי של הנאשם; האמור בתסקיר שירות המבחן; העדר הליך שיקומי צופה פני עתיד שיש בכוחו להפחית את מסוכנותו של הנאשם.

14. לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטעוניהם, על פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם לעונש מאסר למשך 36 חודשים החל מיום מעצרו - 2.1.24.

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 9 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירות לפי פרק יא סימן ג' (סימן שכותרתו שוד) לחוק העונשין תשל"ז-1977, מיום שחרורו ממאסר.

ג. אני דן את הנאשם למאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירה של החזקת סכין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, מיום שחרורו ממאסר.

ד. אני מחייב את הנאשם לשלם לכל אחת מהמתלוננות י.ד.ו.ש.ע עדות תביעה 1,2 פיצוי על סך 5,000 ₪ (סה"כ ישלם הנאשם פיצוי בסך 10,000 ₪). הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 120 יום מהיום.

מזכירות בית המשפט תשלח פרוטוקול הדיון לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יושמדו, יחולטו וישבו לבעליהם עלפי שיקול הדעת של קצין החקירה. המרשם הפלילי הושב לידיה הנאמנות של התביעה.

ניתן והודע היום ו' תשרי תשפ"ה, 08/10/2024 במעמד הצדדים.